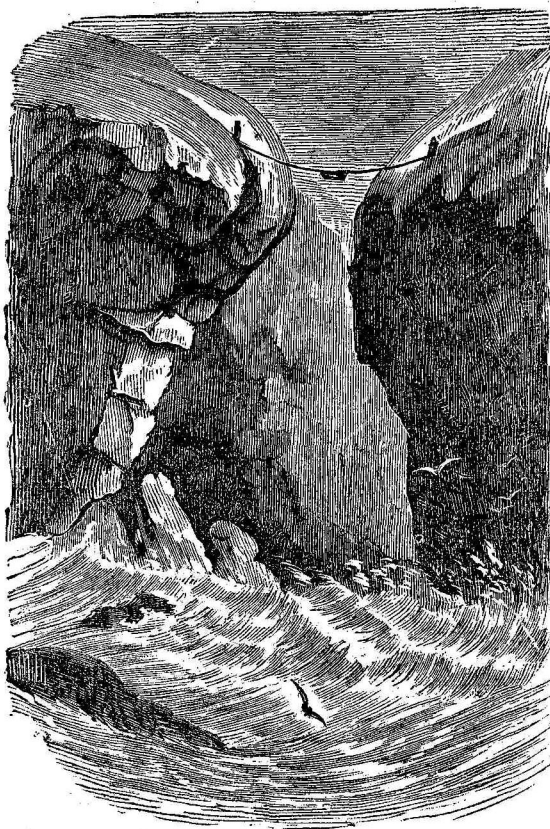

γελάδες, εἶδε τὴν καλὴν σου ἀλώπεκα ἐξαπλωμένην ἐπὶ τῆς βράχως μιᾶς αὐτῶν!

Ἄλλοτε ἀλώπηξ τις, διωκομένη ὑπὸ τῶν σκύλων καὶ βλέπουσα τὴν φυγὴν ἀδύνατον, ἔπεσε χαμαὶ καὶ προσεποιήθη τὴν νεκράν· οἱ κύνες τὴν συνέλαβον καὶ τὴν μετέφεραν εἰς τὸν Κύριόν των, οὗτος δὲ πρὸς τὴν Κυρίαν, ἣτις ἐπεθύμει νὰ τὴν ἐξετάσῃ· ἀλλ' εὐθὺς ἀφοῦ εἶδεν, ὅτι εὐρίσκετο εἰς τόπον ἀκίνδυνον, ἐπήδησεν εἰς τοὺς πόδας τῆς καὶ ἐγένετο ἄφαντος, πρὸς μεγάλην τρόμον καὶ ἐκπληξιν τῶν παρόντων!

Εἶδη ἢ παραλλαγὰι ἀλωπέκων ὑπάρχουσι τρία — Αἱ ἀλώπεκες ἀνήκουν εἰς τὸ γένος τῶν κυνοειδῶν καλουμένων ζῶων καὶ ὁμοιάζουσι πολλὸν τὸν σκύλον· σπανίως ἐξημεροῦνται· ἀλλὰ καὶ ἐξημεροῦμεναι διατηροῦσι τὴν πονηρίαν καὶ αἰμοχαρίαν των.

Ἡ γέφυρα, ἣτις παρίσταται εἰς τὴν προκειμένην εἰκονογραφίαν, εὐρίσκεται εἰς ἓν τῶν φοβερῶν χασμάτων ἀπὸ τὰ ὁποῖα βριθοῦσιν αἱ Σετλανδικαὶ νῆσοι, αἱ ὁποῖαι κεῖνται εἰς τὰ βόρεια μέρη τῆς Σκωτίας. Ὡς βλέπουσιν οἱ μικροὶ ἀναγνώσται ἡ γέφυρα αὕτη εἶναι ἀπλοῦν σχοινίον ἐκ τοῦ ὁποῖου κρέμαται κιβώτιον ἢ κοφίνι, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου ἐμβαίνει ὁ θέλων

νὰ διαβῇ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς βράχου εἰς τὸν ἄλλον, καὶ διὰ σχοινίου σείρεται εἰς τὸ ἕτερον μέρος· τὸ ὕψος τῶν βράχων εἶναι τρομακτικὸν καὶ ἂν ποτε τὸ σχοινίον κοπῇ οἱ ἐντὸς τοῦ κιβωτίου καθήμενοι ἀπόλλυνται.

Ο Α Μ Α Ζ Ω Ν.

Οὕτως ὀνομάζεται ποταμὸς τις κεῖμενος εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικὴν. Εἶναι δὲ ὁ ποταμὸς οὗτος ὁ μέγιστος εἰς τὸν κόσμον πηγάζων ἀπὸ τὰς Ἀνδεῖς καὶ ῥέων ἀπὸ Δουσῶν πρὸς Ἀνατολάς· διέρχεται δὲ ὅλον τὸ πλάτος τῆς ἡπείρου καὶ χύνεται εἰς τὸν βόρειον ἀτλαντικὸν ὠκεανὸν, κατὰ τὴν 50ην μοῖραν τοῦ δυτικῆς μήκους καθ' ὃ σημεῖον ὁ μεσημβρινὸς διακόπτει τὸν Ἰσημερινόν.

Τὸ μήκος του εἶναι 4,000 μιλίων! τὸ δὲ κατὰ τὸ στόμιον ἢ τὰς ἐκβολὰς αὐτοῦ πλάτος 96 μιλίων! καὶ ἀρδεύει χώραν ἴσην μὲ δύο καὶ ἐπέκεινα ἑκατομμυρίων τετραγωνικῶν μιλίων.

Εἶναι πλευστὸς ἐπὶ 2,200 μίλια καὶ δέχεται 200 ἄλλους μικροτέρους ποταμοὺς, τινὲς τῶν ὁποίων ἔχουσι μήκος 500 καὶ ἐπέκεινα μιλίων! Τόση δὲ εἶναι ἡ ὁρμὴ τοῦ ῥεύματος αὐτοῦ, ὥστε ἀπωθεῖ τὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης ἐπὶ τριακόσια περίπου μίλια ἀπὸ τῆς ἐρηᾶς.

Αἱ ἐκβολαὶ τοῦ Ἀμαζόνος ἀνεκαλύφθησαν τὸ 1500 μ. Χ. ὑπὸ ἑνὸς τῶν ἀκολούθων τοῦ Κολόμβου καλουμένου Ἰανέζ Πινσέν. Ὁ δὲ Ἰσπανὸς Φραγκίσκος Δ' Ὁρλεάνας ἦτον ὁ πρῶτος Εὐρωπαῖος, ὅστις τὸ 1539 κατέπλευσεν, ἀπὸ τοῦ μέρους ἔνθα ἐκβάλλει εἰς αὐτὸ ὁ ποταμὸς Ῥίος Νάπος, εἰς τὰς ἐκβολὰς του· εἰς τὰ παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ μεγίστου τούτου ποταμοῦ δάση φύονται πολλὰ φυτὰ καὶ δένδρα, τὰ ὁποῖα παρέχουσιν εἰς τὴν ἱατρικὴν ἐπίσημα φάρμακα· μεταξὺ τούτων εἶναι τὸ δένδρον, ἐκ τοῦ ὁποῖου ἀπολαμβάνεται ὁ περουσιανὸς φλοιὸς, εἴτε κίνα, ἐξ ἧς τὸ τόσον πολύτιμον φάρμακον, ἡ θεικὴ κινίνη.

ΑΛΦΑΒΗΤΑ.

Ἀδύτης ὁ υἱὸς τῆς Μῆνης ἦτον ὁ ἐφευρετὴς τῶν ἱερογλυφικῶν καὶ δι' αὐτῶν ἔγραψε τὴν ἱστορίαν τῆς Αἰγύπτου τὸ 2122 π. Χ. ἀλλ' ὁ Ἰώσηπος βεβαίως, ὅτι εἶδεν ἐπιγραφὰς γραφείσας ὑπὸ τοῦ Σῆθ υἱοῦ τοῦ Ἀδάμ!

Τὸ πρῶτον γράμμα τοῦ φοινικικοῦ καὶ ἐβραϊκοῦ ἀλφαβήτου ἦτον ἄ λ ε φ, ὅπερ οἱ Ἕλληνες ἐκάλεσαν ἄλφα· τὸ ἐβραϊκὸν ὑποτίθεται, ὅτι κατὰγεται ἐκ τοῦ φοινικικοῦ. Ὁ Κάδμος περὶ τὰ 1493 π. Χ. πρῶτος εἰσήγαγε τὸ ἀλφάβητον εἰς τὴν Ἑλλάδα· ἀλλὰ τὸ ἀλφάβητον ἐκεῖνο εἶχε μόνον 15 γράμματα

α, β, γ, δ, ι, κ, λ, μ, ν, ο, π, ρ, σ, τ καὶ υ.

Τὰ γράμματα κατ' ἀρχὰς ὁμοίαζον κατὰ τὸ σχῆμα μὲ τοὺς φοινικικοὺς ἢ ἀσσυριακοὺς χαρακτῆρας· κατὰ μικρὸν ὅμως μετέβαλον τὴν μορφήν των, ἕως οὗ ἐγένοντο ἡ βάσις τῶν λατινικῶν χαρακτῆρων.

Ὁ ἀρχαῖος Παλαμίδης ἐφεῦρε τὰ διπλᾶ γράμματα θ. φ, χ, ξ. περὶ τὸ 1254 π. χ. Ὁ δὲ Συμωνίδης προσέθηκε τὸ ζ. ψ, η, ω, περὶ τὰ 489 π. Χ. Πότε τὸ εἰσῆχθη δὲν εἶναι γινώστον.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἀλφάβητον συνίστατο μέχρι τοῦ 395 ἐκ 16 γραμμάτων· τότε δὲ εἰσῆχθη τὸ ἰωνικὸν ἀλφάβητον, ὅπερ εἶχεν 24 χαρακτῆρας.

Ἡ Ἀγγλικὴ γλῶσσα ἔχει 26 γράμματα

» Γαλλικὴ » » 23 »

» Γερμανικὴ » » 26 »

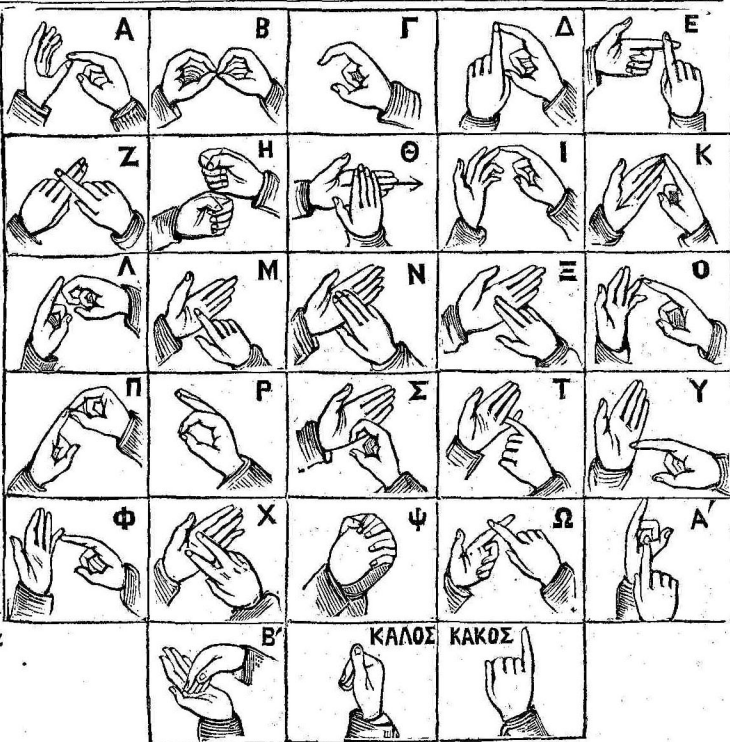
» Ἰταλικὴ » » 20 »

Ἡ Ἰσπανικὴ γλῶσσα ἔχει	27	γράμματα
» Σλαυικὴ » »	27	»
» Ῥωσσικὴ » »	41	»
» Λατινικὴ » »	22	»
» Ἑλληνικὴ » »	24	»
» Ἑβραϊκὴ » »	22	»
» Ἀραβικὴ » »	28	»
» Περσικὴ » »	32	»
» Τουρκικὴ » »	33	»
» Σανσκριτικὴ » »	50	»
καὶ ἡ Κινεζικὴ » »	240	»

ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ ΤΩΝ

ΚΩΦΑΛΛΩΝ.

Ὁ προκείμενος πίναξ περιέχει τὸ ἀλφάβητον διὰ τοὺς κωφαλάους. Ὡς γνωρίζουσιν οἱ μικροὶ μας ἀναγνώσται οἱ κωφαλάοι δὲν ἐμποροῦν νὰ διδασκῶσιν εἰμὴ διὰ σημείων. Ὅθεν πρὸς ὠφέλειαν αὐτῶν εὐσεβὴς τις ἄνθρωπος ἐπενόησε τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀλφάβητον, τὸ ὁποῖον ὡς φαίνεται κατασκευάζεται ἐκ τοῦ διαφόρου σχηματισμοῦ τῶν δακτύλων καὶ τῶν χειρῶν. Τὸ ἀλφάβητον τοῦτο χρησιμεύει εἰς τὸ νὸς συνεννοοῦνται ὅταν εὐρίσκονται ἐνώπιον ἄλλων, ἢ καὶ μεταξύ των, καὶ προσέτι ὡς βοήθημα εἰς τὴν ἐκμάθησιν τοῦ κοινοῦ ἀλφάβητου, τὸ ὁποῖον καὶ μεταχειρίζονται ὅταν γράφωσιν ἐπιστολάς ἢ ἄλλο τι. Εὐχόμεθα νὰ ληφθῇ πρόνοια καὶ διὰ τοὺς ἄλλους κωφαλάους.

ΓΝΩΣΙΣ, ΠΙΣΤΙΣ, ΠΡΑΞΙΣ.

Φιλόστοργός τις μήτηρ ἐπῆρε κατὰ μέρος μίαν πρῶιαν τὸ θυγάτριόν της καὶ φιλήσασα αὐτὴν, εἶπε μετὰ τρυφερότητος. « Ἄλλο εἶναι. — τέκνον μου, νὰ γνωρίζῃ τις, ἄλλο νὰ πιστεύῃ καὶ ἄλλο νὰ πράττῃ. »

« Ἡεὐρέεις, ὅτι ὁ Θεὸς βλέπει τὰ πάντα, καὶ πρέπει νὰ τὸ πιστεύῃς, διότι εἶναι γεγραμμένον εἰς τὴν Ἀγίαν Γραφήν, « Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Κυρίου εἰναι εἰς πάντα τόπον, θεωροῦντες τὸ κακὸν καὶ τὸ καλόν. »

« Ἐπειτα πρέπει νὰ φέρεσαι καὶ νὰ πράττῃς κατὰ τὴν γνώσιν καὶ πίστιν ταύτην. Πρέπει νὰ συναισθάνησαι ὅτι καὶ ὅλας τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας, καὶ εἰς πάντα κρυφιώτατον τόπον, ὁ Θεὸς σὲ βλέπει, ἐπομένως πρέπει νὰ λέγῃς εἰς σεαυτὸν, « Δὲν πρέπει νὰ κάμνω τίποτε, τὸ ὁποῖον ἤθελε λυπήσῃ τοὺς ἁγίους ἐκείνους ὀφθαλμοὺς, ἀλλὰ νὰ προσπαθῶ νὰ τοὺς κάμνω

νὰ μειδιῶν πρὸς ἐμὲ, πράττουσα τὸ θέλημά του τὸ ἅγιον. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς θὰ σὲ βοηθήσῃ, ἀκριβῆ μου κόρη, ἐάν τὸν παρακαλῇς, ὁ δὲ Θεὸς θὰ δεχθῇ καὶ θὰ εὐλογήσῃ τὰς ἀσθενεῖς προσπάθειάς σου εἰς τὸ νὰ κάμνῃς τὸ ὀρθόν. Ἐάν μόνον γνωρίζῃς καὶ πιστεύῃς, ἀλλὰ δὲν πράττῃς κατ' ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα γνωρίζεις καὶ πιστεύεις, ἡ γνώσις καὶ πίστις σὲ δὲν ὠφελοῦν τίποτε.

— Εἰδοποιοῦνται οἱ ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας συνδρομηταί, ὅτι τὰ φύλλα χάνονται ἀφοῦ δοθῶσιν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον. Τὸ πῶς, ἀγνοοῦμεν ἐλπίζομεν, ὅμως, ὅτι ὁ κ. Διευθυντὴς εἰς δὲν ἀνεφέραμεν τὴν ὑπόθεσιν θέλει θεραπεύσει τὸ κακόν.

Ὁ Συντάκτης Μ. Δ. ΚΑΛΟΠΟΘΑΚΗΣ.